

D M / 1947

ИЗВОДЪ ОТЪ СОВѢТЫ-ТѢ

на

ЗДРАВЫЙ РАЗУМЪ.

Тъзь деніе ми дойде отъ нѣкждѣ си едно писмо, пълно съсъ глѣчки выкове и хулы; а че що е още по-смѣшно, и съсъ заплашванія! Наричя мя плѣтскый и ужь че плѣтско мудрувамъ; пыта мя, кой съмь азъ че вземамъ нѣкакъвъ си учителскій тонъ, и кой ми е далъ тѣзи власть? Прѣдставя ми че това е моя гордость, дѣто толкозь заповѣдувамъ и напомнямъ, че трѣба да ся мысли, и какъ че хо'ра-та отъ какъ е свѣтъ вѣкъ поставлѣлъ, все' сж мыслили, нито имъ е пакъ притрѣбало, сега азъ по-дипърва да имъ казувамъ че трѣба да мыслятъ. Гдѣ съмь чю'валъ и виждалъ азъ нѣкога, живы хо'ра да не мыслятъ? Хора-та, казува, не само будни кога сж, но и кога спятъ, все' мыслятъ и сѣнуватъ. Първомъ бы земля-та прѣстанѣла отъ да прозябава трѣвжъ, а не челоувѣчскый умъ отъ да ражда мысли. Ище да му кажѣж, що ми пречятъ посты-тѣ и дѣлгы-тѣ молитвы, що ли ми бъркатъ, та съмь ся опѣлчилъ и повдигнѣлъ на връхъ тѣхъ? Изискува, да ся покажѣж по-ясно да ми разумѣжтъ, кои сж тѣзи злоупотрѣбенія, на връхъ които толкова размиръ повдигамъ. Припомня ми да сматрямъ добръ че като подкопавамъ суевѣріе-то да не порутъ правовѣріе-то. Казува ми че, въ нашія-тѣ народъ, и освѣнь мене доста учены хо'ра има, които, като доловятъ перо-то противу мене, ще ми стоплятъ уши-тѣ. Най-послѣ заключя писмо-то като прилага: че напусто врѣмя губѣж и пары-тѣ си прахосвамъ, че ако щѣ и пукнѣж, като неначекнѣтъ ке'стенъ въ жеравж, не'ма нито' едниж мършявж бабж на своѣж странж да придобыѣж, отъ тамъ на сѣтнѣ остава желяжщъ ми за напръдъ по-добрь умъ.